

การระบาดใหญ่ของไวรัสโคโรนา: เวลา กำลังจะหมดลงอย่างรวดเร็ว

โดย Prof. Muhammad Yunus

ขอให้ทุกคนให้ความสำคัญเรื่อง "เวลา" เพราะมันกำลังจะหมดลง

... ในทุก ๆ ช่วงเวลาที่กำลังผ่านไปนั้น เรากำลังเสียโอกาสที่เรามีอยู่

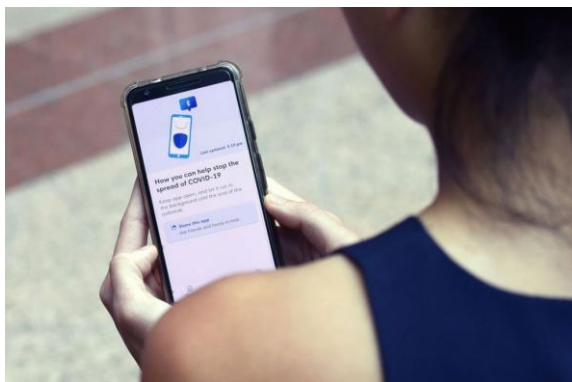
หากเราสามารถเข้าใจความรุนแรงของสงครามไวรัสโคโรนาครั้งนี้ เราก็จะสามารถเตรียมตัวรับมือได้อย่างเหมาะสม เห็นได้ว่าทุกคนยังคงดำเนินชีวิตประจำวันตามปกติ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ว่าเราไม่สามารถนำเสนอภาพของสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ให้ทุกคนได้รับรู้ในช่วงข้ามคืน เพราะถ้าเราทำให้ทุกคนเข้าใจในความจริงที่เกิดขึ้น เราจะสามารถกระตุ้นให้พวกเขาเตรียมพร้อมรับมือได้ทันที่ หากพวกเขาเห็นว่าชีวิตของพวกเขาตกอยู่ในอันตรายร้ายแรง พวกเขาจะพร้อมที่จะแลกทุกอย่างเพื่อชีวิตของพวกเขา มันไม่มีการเสียสละที่มากเกินไป เราต้องทำให้ทุกคนพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อทุก ๆ ชีวิต เราจะผ่านมันไปด้วยกัน ไม่มีโอกาสให้ยอมแพ้ เพราะการยอมแพ้ หมายถึงความทุกข์ทรมานและการสูญเสียจำนวนมาก ซึ่งนั่นเป็นสิ่งรับไม่ได้ เราต้องเตรียมพร้อมที่จะปกป้องทุกคน เราต้องเตรียมพร้อมด้วยการเตรียมองค์กร และ การจัดการที่ดีที่สุดในทุก ๆ ที่ของประเทศนี้

น่าประหลาดที่เห็นชัยชนะของการระบาดครั้งใหญ่นี้ จากมุมหนึ่งไปทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็ว ประเทศจีนได้รายงานโรคที่ไม่มีใครรู้จักนี้ไปยังองค์การอนามัยโลก สำนักงานปักกิ่ง ในวันที่ 31 ธันวาคม 2019 และวันนี้คือวันที่ 22 มีนาคม 2020 นับจากวันนั้นก็ผ่านมาแล้ว 82 วัน ใน 82 วันที่ผ่านมา ไวรัสนี้ได้ทำลายโลกทั้งใบไปหมดแล้ว กองทัพ และกองทหารในหลายๆ ประเทศ ได้รับการเรียกตัวให้รับมือกับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด และก็มีหลายประเทศกลายเป็นอัมพาตภายในพริบตา มันบังคับให้คนต้องหลบอยู่ในบ้าน แยกตัวเองออกจากงานของพวกเขา และห่างจากคนใกล้ตัวเป็นเวลาหลายวัน

รัฐบาลหลายแห่งได้ออกนโยบายการรับมือกับภาวะวิกฤตนี้ด้วยเงินหลายล้านดอลลาร์ โดยหัวหน้ารัฐบาลทุกระดับออกสื่อเพื่ออธิบายต่อประชาชนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนการรับมือและการสนับสนุนในกรณีฉุกเฉินร้ายแรง ทุกพรรคการเมืองในรัฐสภาจะมีมติเป็นเอกฉันท์ผ่านกฎหมาย เพื่อต่อสู้กับสถานการณ์นี้ ตอกย้ำให้แน่ใจว่าผู้คนวางใจในพวกเขา อยู่ในความสงบ มีระเบียบวินัย และปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ก็มีมากกว่าหนึ่งประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและตัวเมือง ที่ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อให้รัฐบาลสามารถใช้อำนาจที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อต่อสู้กับไวรัส ขณะนี้ ผู้คนทั่วโลกกำลังเฝ้าดูความเป็นไปของไวรัสโคโรนาด้วยความกังวลอย่างที่สุด ต้องคอยสอดส่องดูว่าเกิดอะไรขึ้น กับใคร และก็ต้องตกตะลึงด้วยจำนวนผู้เสียชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้นทุกวัน แต่ในขณะเดียวกัน ก็โล่งใจที่ได้เห็นจำนวนผู้ป่วยรายใหม่ยังคงเป็นศูนย์ในบางวัน

ทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายใน 82 วันนี้ ได้เปลี่ยนโลก 'ธรรมดา' ไปสู่โลกที่ทำให้พวกเราทุกคนรู้สึกเหมือนอยู่ในหนังสือของซวงฮอลลีวู้ด ที่ไม่มีใครรอดพ้น

พวกเรานั้นโชคดี

บังคลาเทศเราโชคดีที่ไม่ได้อยู่ในรายชื่อประเทศที่ประสบเหตุการณ์วิกฤตนี้ อย่างน้อยก็ยังไม่ใช่ตอนนี้ แต่เราเห็นสัญญาณเป็นลางไม่ดีของมันเกิดขึ้นอย่างเงียบ ๆ ในประเทศของเรา เราต้องขอบคุณที่เรามีเวลา 82 วันในการติดตามทุกประเทศที่ถูกทำร้ายด้วยไวรัสโคโรนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และแต่ประเทศกำลังดิ้นรนด้วยความเฉลียวฉลาด วิทยาศาสตร์ ทักษะในการจัดการ และความมุ่งมั่น

เรามีเวลา 82 วันในการเรียนรู้และเตรียมความพร้อม นั่นคือข้อได้เปรียบที่ใหญ่ที่สุดของเราในการทำสงครามต่อต้านกับโรคภัยแรงนี้

ไวรัสโคโรนาไม่มีความปราณี

เป็นธรรมดาที่ทุกคนต้องการทราบจำนวนผู้ติดเชื้อที่เข้าสู่ประเทศหรือภูมิภาค โดยผมให้ความสำคัญกับผู้นำสองคน คนแรกคือ นายกรัฐมนตรี Angela Merkel แห่งเยอรมนี เธอเป็นคนตรงไปตรงมาและกล้าหาญมาก ก่อนที่คนเยอรมันจะรู้จักกับความน่ากลัวของไวรัสโคโรนา เธอได้บอกคนทั้งประเทศล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้น เธอบอกตรง ๆ ว่า 60 ถึง 70 เปอร์เซ็นต์ของประชากรเยอรมนีจะต้องติดเชื้อ

ประมาณการล่าสุดที่ผมอยากนำเสนอ มาจากผู้ว่าการรัฐแคลิฟอร์เนีย ในคำพูดของเขาเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2020 เขาแจ้งประชาชนของรัฐว่า ในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า จำนวนผู้ติดเชื้อในแคลิฟอร์เนียจะสูงถึง 25 ล้านคน นั่นถือเป็น 56 เปอร์เซ็นต์ของประชากรในรัฐ บุคคลแรกที่ติดเชื้อในรัฐแคลิฟอร์เนียถูกระบุเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2020 หรือสองเดือนที่ผ่านมา นั้นหมายความว่า ในเวลาเพียงสี่เดือน จำนวนผู้ติดเชื้อจะเพิ่มขึ้นจาก 25 คนเป็น 25 ล้านคน เหล่านี้แสดงถึงอัตราที่เพิ่มขึ้นแบบเท่าตัวอย่างรวดเร็วในช่วงพริบตา และชี้ให้เห็นว่าไวรัสชนิดนี้ไม่ปราณีใคร

เหตุการณ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

หากเปรียบกับทุกประเทศทั่วโลก ประเทศที่สามารถต่อสู้กับไวรัสโคโรนาได้ดีกว่าและถือว่าประสบความสำเร็จมากกว่า มักมาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศจีนที่เป็นจุดเริ่มต้น ถือว่าประสบความสำเร็จในการจัดการโรคระบาดครั้งนี้ เนื่องจากรายงานเกี่ยวกับผู้ป่วยรายใหม่หยุดมาหลายวันแล้ว พวกเขาประสบความสำเร็จใน 82 วัน

ประเทศอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จในการจัดการไวรัสโคโรนา ได้แก่ เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ไต้หวัน ฮองกง และสิงคโปร์ ประเทศที่ประสบความสำเร็จเหล่านี้ใช้กลยุทธ์ร่วมกันเพียงหนึ่งเดียวอย่างแน่วแน่ กลยุทธ์ที่ว่านี้คือ การระบุผู้ติดเชื้อ และแยกตัวผู้ติดเชื้อ ออกมาอย่างสมบูรณ์ ไวรัสจะไม่แพร่กระจาย หากการติดเชื้อหยุดลง หากเราปล่อยให้คนหนึ่งแพร่เชื้อไปยังอีกคนหนึ่ง จำนวนผู้ติดเชื้อจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สถิติระบุว่า ถ้าคนหนึ่งแพร่เชื้อไปติด 2.5 คน ทุก ๆ 5 วัน เท่ากับว่าคนเพียงคนเดียวจะสามารถแพร่กระจายเชื้อไปยัง 406 คนภายใน 7 วัน

ประเทศที่ประสบความสำเร็จเหล่านี้ ระดมกำลังทั้งหมดเพื่อระบุผู้ติดเชื้อและแยกพวกเขาออกจากคนอื่น ผลก็คือ กลุ่มคนจำนวนมากในประเทศของพวกเขาไม่ได้รับผลกระทบ ซึ่งทุกวันนี้ ประเทศเหล่านั้นไม่มีการระบาดอีกต่อไปแล้ว

ประเทศที่ล้มเหลวในการนำกลยุทธ์นี้ไปใช้ อย่างเช่น อิตาลี อังกฤษ สหรัฐอเมริกา สเปน และสวิสเซอร์แลนด์ สถานการณ์ของพวกเขาตอนนี้ คือไม่สามารถควบคุมได้อีกแล้ว จำนวนผู้เสียชีวิตในอิตาลี สูงทะลุแซงหน้าประเทศจีนที่ซึ่งประชากรมากกว่าไปแล้ว

ประเทศบังคลาเทศจะเป็นอย่างไร

บังคลาเทศจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของพวกเรา เราได้เสียโอกาสที่ยิ่งใหญ่ไปแล้ว แต่ก็ยังดีกว่าการไม่ลงมือทำอะไรเลย เราต้องระบุผู้ติดเชื้อในประเทศและแยกพวกเขาออกจากคนอื่น ถึงจะไม่สำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบแต่เรายังคงช่วยชีวิตได้อีกมากมาย ทุกชีวิตนั้นสำคัญ เราต้องอุทิศอย่างเต็มที่เพื่อป้องกันการติดเชื้อนี้ เราไม่จำเป็นต้องรอให้มีการประมาณเปอร์เซ็นต์ประชากรที่จะติดเชื้อได้อย่างสมบูรณ์แบบ เพราะเราทุกคนรู้ว่าไม่ว่าจะกี่เปอร์เซ็นต์ของประชากรบังคลาเทศก็ถือว่าเป็นจำนวนที่รับไม่ได้ ลองคิดดูให้ดี!

ไวรัสโคโรนาจะมาถึงบังคลาเทศหรือไม่?

คำตอบคือใช่ และใกล้เข้ามาทุกที มันไม่มีตัวอย่างในโลกและยังไม่เคยได้ยินว่ามีผู้ติดเชื้อเพียงไม่กี่คนในหนึ่งวัน และมีคนติดเชื้อมากขึ้นในวันต่อ ๆ มา จากประสบการณ์ทั่วโลก คือมันเริ่มต้นจากเพียงไม่กี่จุด แต่ถ้าคุณปล่อยให้มันดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ มันจะกลายเป็นสึนามิในอีกไม่กี่สัปดาห์

แล้วเราจะระงับสึนามิได้อย่างไร? ประเทศที่ประสบความสำเร็จ แสดงให้เห็นถึงวิธีการแล้ว ด้วยการระบุผู้ติดเชื้อ และแยกออกจากคนอื่น ระบุผู้ติดเชื้อ และแยกออกจากคนอื่น ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นหลักที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ก็เน้นย้ำเช่นนี้เป็นสากล

หลักการนี้ ทำให้เรานึกถึงคติชนวิทยาที่ว่า รongเท้าถูกประดิษฐ์ขึ้นมาได้อย่างไร เพื่อที่จะทำให้เท้าของเขารอดจากฝุ่น กษัตริย์สั่งให้อาสาสมัครกวาดทั่วทั้งประเทศ จากความเหนื่อยล้า จึงได้มีการเสนอว่าทำไมกษัตริย์ไม่หาอะไรมาปกปิดเท้าและคอยระวังอย่าให้โดนฝุ่น กษัตริย์ชอบใจและหาทางทำงานสำเร็จ แนวคิดของrongเท้าจึงเกิดขึ้น

ทำไมต้องเริ่มลงมือหลังจากที่ทุกคนติดเชื้อ ทำไมเราไม่เริ่มที่ต้นกำเนิดของการติดเชื้อ และกันให้ห่างจากคนจำนวนมาก ในตอนแรกผู้ติดเชื้อมีเพียงไม่กี่คน ซึ่งทำงานได้ปกติมาก แต่คนติดเชื้อเหล่านั้นจะนำไปสู่การติดเชื้อของอีกหลายล้านคน หากพวกเขาไม่ถูกระบุตัวและแยกออกจากคนอื่น เราพลาดโอกาสอันที่สนามิบิน เมื่อผู้ติดเชื้อเริ่มเดินทางมาจากประเทศที่ติดเชื้อ ตอนนี้พวกเขากระจายไปทั่ว และไม่สามารถระบุตัวได้ เปรียบเหมือนว่าเราปล่อยยอสุรกายออกมากจากขวด และต้องเอามันใส่กลับคืน ถือเป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่ของเราในตอนนี้

เห็นได้ชัดว่า มันสายไปแล้ว แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะยอมแพ้ การยอมแพ้นั้นหมายถึงการฆ่าตัวตายหมู่ เรายังคงพยายามอย่างดีที่สุด เพื่อชะลออัตราการติดเชื้อและชะลออัตราการตาย เราต้องมอบทุกสิ่งที่เรามีเพื่อทำให้สำเร็จ ในฐานะคนของประเทศ

น่าเสียดายที่เราไม่มีชุดอุปกรณ์เพียงพอที่จะระบุผู้ติดเชื้อ แต่เราสามารถเริ่มต้นด้วยสิ่งที่เรามีการระบุแม้แต่คนเดียวก็เป็นสิ่งสำคัญ หากเราสามารถแยกเขาออกไปได้ เราจะปกป้องคนนับพันในสัปดาห์ถัดไป เราจะต้องไม่เพิกเฉย ฟรุ้งนี้ การมีส่วนร่วมในการต่อสู้จะลดลงอย่างรวดเร็ว เราจะต้องร่วมมือในระดับชนนานาชาติเพื่อรับชุดอุปกรณ์เพิ่มเติม ผู้คนจะกระตือรือร้นที่จะรู้ว่ามีกี่คนที่ถูกระบุในแต่ละวัน ผู้คนจำเป็นต้องได้รับแจ้งเพื่อให้พวกเขามีส่วนร่วม

ทุกคนรู้วิธีป้องกันไวรัสโคโรนา ต้องขอบคุณเทคโนโลยีการสื่อสาร แต่เราไม่ได้เร่งรีบมากพอ เราเชื่อมั่นคืออะไร แต่เราไม่ได้ใช้ความรู้ของเรา เรากำลังบอกว่าจะระงับห่างทางกายภาพเป็นวิธีเดียวที่จะช่วยตัวเองและช่วยผู้อื่นจากไวรัสนี้ แต่เรากลับจัดการประชุมเพื่อประกาศคำแนะนำเหล่านี้ ซึ่งเหมือนเป็นการฆ่าสาระสำคัญของคำประกาศนั้น ไม่มีความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่เรากำลังพูดกับสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ ไวรัสโคโรนายังคงเป็นเพียงหัวข้อการสนทนา บทความข่าวและรายการทอล์กโชว์ทางทีวี เรากำลังเฝ้าดูสิ่งเหล่านี้และอ่านสิ่งเหล่านี้ราวกับว่าเราดูและอ่านข่าวจากประเทศที่ห่างไกล เราไม่รู้สึกรู้สึ เพราะมันไม่ได้เกิดขึ้นกับครอบครัวหรือคนในบ้าน ผมจะไม่แปลกใจ ถ้ารู้เร็ว ๆ นี้ ภายในไม่กี่สัปดาห์นี้ ผมอาจเป็นสาเหตุของการตายของสมาชิกในครอบครัว หรือ หนึ่งในนั้นอาจเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตของผม เพราะยังคงไม่มีการตระหนักว่าการช่วยเหลือคนอื่นคือต้องป้องกันตัวเองจากไวรัส

มีการให้คำแนะนำมากมายทุกวัน ผู้คนไม่มีความหมายที่แท้จริงของคำพูดเหล่านั้น แม้แต่คนที่ให้คำแนะนำ ไม่เพียงแต่แต่ละเลยต่อคำแนะนำเหล่านั้น แต่ยังเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่รู้สึกผิด ตอนนี้เราอยู่ในช่วงที่เราควรต่อสู้กับศัตรูอย่างหนักที่สุด มันเป็นเวลาที่จะสร้างความมุ่งมั่นของประเทศ ด้วยความสามารถที่จะเผชิญหน้ากับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นที่ใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก

ในช่วงเวลาที่เกิดวิกฤตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ เรายังไม่เห็นการทำงานตลอดเวลาอย่างอดหลับอดนอน หรือไม่มีแม้แต่เวลาจะกินข้าว เพื่อสร้างเกราะป้องกันจากสิ่งที่มาจากทั่วโลกอย่างสิ้นนามิที่เราทุกคนเห็นว่ามันกำลังมา สิ่งเดียวที่เห็นเวลานี้ คือ เราขาดความปฏิบัติอย่างเร่งด่วน และมีแต่ความกังวลในทุก ๆ ที่

ผมมีคำถามอยู่หนึ่งข้อ เราไม่อยากจะสมมติครอบครัว ญาติ เพื่อนของเรา และแม้แต่ตัวเราเอง ที่เราแสดงออกว่าไม่สนใจที่จะหยุดมัน? หรือเราอยู่ในโลกแห่งความฝัน ที่เราคิดว่าฝันร้ายนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง หรือเราคิดว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างข่าวปลอม

นักเรียนและเยาวชน

ความหวังของผมอยู่ที่เยาวชนของประเทศนี้เสมอ นี่เป็นเวลาสำหรับพวกเขา ที่จะลุกขึ้นและช่วยครอบครัวของเราและประเทศของเรา ผมขอร้องขอให้เยาวชนออกมาข้างหน้า และสร้างความคิดริเริ่มตามที่พวกเขาารู้สึกว่าเหมาะสม เยาวชนในปัจจุบันเป็นมนุษย์ที่ยอดเยี่ยม คุณมีเทคโนโลยีที่โลกไม่เคยเห็นมาก่อน คุณสามารถนำโลกทั้งใบมารวมกัน ระดมเยาวชนของบังคลาเทศ ระดมเยาวชนของทั่วโลก ช่วยโลก ช่วยบังคลาเทศ ช่วยมนุษยชาติ สร้างโลกในแบบที่คุณต้องการ ตระหนักถึงพลังที่คุณมี นี่เป็นเวลาที่จะใช้มันแล้ว หากคุณไม่ใช้มันตอนนี้ คุณจะไม่มีวันได้ใช้มันอีก คุณรู้อยู่แล้วว่าจะทำอะไร จงทำมัน เหล่านี้คือครอบครัวของคุณ คุณจะช่วยเหลือ พ่อแม่ของคุณ เพื่อนของคุณ ญาติของคุณ คุณจะไม่ได้รับโอกาสที่ดีกว่าในการแสดงศักยภาพของคุณกว่าตอนนี้ สร้างองค์กรของคุณเอง สร้างแผนของคุณเอง มอบหมาย ความรับผิดชอบระหว่างกัน หากคุณอาศัยอยู่ในเมือง สร้างเครือข่ายในถนนของคุณ ในละแวกของคุณ ให้เชื่อมต่อซึ่งกันและกัน

การเว้นระยะห่างทางสังคมด้วยการระดมทางสังคมที่แข็งแกร่ง

เยาวชนมุ่งมั่นที่จะช่วยชีวิตผู้คน ในภัยพิบัติทุกประเภทของบังคลาเทศ มาโดยตลอด คุณรู้ประวัติศาสตร์ของเยาวชนในประเทศนี้ คุณนำประวัติศาสตร์นี้ไปสู่จุดสูงสุด โดยเอาชนะศัตรูที่อันตรายที่สุด และมองไม่เห็นของโลก นั่นก็คือไวรัสโคโรนา วันนี้เป็นวันของคุณแล้ว จงรับมันไว้ คุณให้ความเป็นผู้นำแก่เยาวชนทั่วโลกที่กำลังดิ้นรน

ต่อสู้กับศัตรูคนเดียวกัน คุณจะเป็นพลังพิเศษในการต่อสู้ครั้งนี้ อย่าปล่อยผ่านมันไป

สิ่งนี้ใช้ได้กับเด็กทุกคน ไม่ว่าจะเป็นที่บ้านหรือต่างประเทศ ทุกคนสามารถเข้าร่วมการริเริ่มในระดับหมู่บ้านหรือระดับชุมชนได้ ผู้ที่อยู่ในประเทศอื่น ๆ ก็สามารถจัดระเบียบตัวเอง เพื่อจัดเตรียมความคิด และการสนับสนุนต่าง ๆ เผยแพร่ไปยังผู้ที่มีส่วนร่วมเชื่อมโยงกับบังคลาเทศ ไม่ว่าจะเพื่อน ชาวต่างชาติ คู่ค้าทางธุรกิจ สถาบันต่าง ๆ เพื่อให้พวกเขาเข้าร่วมการต่อสู้เพื่อชุมชน สิ่งนี้จะทำให้คุณใกล้ชิดกับคนที่คุณอยากให้ความช่วยเหลือยิ่งขึ้น

จนถึงตอนนี้ เราพูดกันไม่หยุดเกี่ยวกับการเว้นระยะห่างทางสังคม และความสำคัญถึงการต่อสู้กับไวรัสโคโรนา แต่เราต้องการให้ความสำคัญกับการร่วมตัวทางสังคมอย่างเท่าเทียมกัน มันเป็นความรู้สึกที่เพื่อนของเราจะช่วยให้เราอยู่รอด ไม่มีกลยุทธ์ในการเอาชีวิตรอดของปัจเจกบุคคลโดยปราศจากความอยู่รอดของทุกคน กฎแฉสำคัญคือ การเว้นระยะห่างทางสังคมบนรากฐานที่แข็งแกร่งของการรวมกำลังทางสังคม เราต้องทำให้แน่ใจว่าผู้มียารายได้ต่อวันไม่ต้องออกจากบ้านเพื่อหาเลี้ยงชีพ การร่วมมือทางสังคมนี้ ต้องค้นหาวิธีที่ครอบครัวมีฐานะ สามารถดูแลครอบครัวยากจนได้ เพราะถ้าต้องออกไปหาเลี้ยงชีพ มันจะไม่ปลอดภัยสำหรับคนที่อาศัยอยู่ในบ้าน

นักเรียน

สถาบันการศึกษาได้ถูกปิดในขณะนี้ ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ดี นักเรียนจะได้รับโอกาสมีส่วนร่วมกับครอบครัว เพื่อน และเพื่อนบ้านของพวกเขา นักเรียนรุ่นน้องสามารถร่วมมือกับนักเรียนรุ่นพี่ และเยาวชนคนอื่น ๆ เพื่อดำเนินการเผื่อระวัง และเพื่อช่วยชีวิตครอบครัวของพวกเขา การมุ่งเน้นจะทำให้แน่ใจว่าไวรัสไม่สามารถแอบเข้าไปได้ ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษกับ คนชรา คนที่มีโรคประจำตัว ผู้หญิงที่กำลังตั้งครรภ์ คนพิการทางร่างกายและจิตใจ และคนจน

ในโซเซียลมีเดีย นักเรียนอาจแบ่งปันข้อมูลทั้งหมด ปัญหาที่พวกเขาเผชิญ และประสบการณ์ของพวกเขา สิ่งนี้เกิดขึ้นแล้ว พวกเขามีการแลกเปลี่ยนคำแนะนำ และให้กำลังใจระหว่างกันภายในประเทศ และนอกประเทศ

ตั้งเขตฟรีและรักษาให้ฟรี

จากการพิจารณาทั้งหมด ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเรากำลังเผชิญกับภัยพิบัติระดับชาติ มันจะอยู่ในระดับที่มีศักยภาพในการทำลายโครงสร้างพื้นฐานของชีวิตส่วนใหญ่ แม้ว่าไวรัสโคโรนา จะไม่กลายเป็นหายนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่เราต้องเตรียมตัวสำหรับสิ่งที่เลวร้ายที่สุด

ในระหว่างการรุกรานโดยอำนาจจากต่างประเทศ เป็นเรื่องปกติที่กองกำลังต่อต้านจะจัดตั้ง "พื้นที่ที่ถูกปลดปล่อย" หรือ "เขตปลอดอากร" ซึ่งไม่ได้ถูกควบคุมโดยกองทัพที่บุกรุก สิ่งนี้จะช่วยให้ขวัญกำลังใจของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในระหว่างการรุกรานของไวรัสโคโรนา เราสามารถตั้งค่าเขตพื้นที่ฟรีที่คล้ายกัน เช่น หมู่บ้านฟรีโคโรนา upojela หรือเมือง เราใช้เทคนิคเดียวกับที่ประเทศใช้ คือ ไม่อนุญาตให้ศัตรูของเราเข้าสู่เขตปลอดอากรของเรา และเรายังคงยึดมั่นในสูตรเดิม คือ การระบุผู้ติดเชื้อและแยกพวกเขาออกจากคนอื่น ซึ่งคนในท้องถิ่นต้องทำ นั่นคือเหตุผลที่การรวมกำลังทางสังคมกลายเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่สุด นักสู้ที่สามารถรักษาพื้นที่ให้ว่างตลอดช่วงเวลากการบุกรุก จะถูกจดจำในประวัติศาสตร์

ผู้กู้หน้กระบบอย่างถูกกฎหมาย (Microcredit) เป็นชุมชนที่มีระเบียบวินัย

NGOs มีโครงการสินเชื่อขนาดเล็กในทุกหมู่บ้านของประเทศ ผู้กู้ microcredit เป็นชุมชนที่ได้รับ การฝึกฝนมาเป็นอย่างดีและมีระเบียบวินัย พวกเขา มีประสบการณ์มากมายในการต่อสู้กับภัยพิบัติใน ฐานะชุมชน หากไม่มีโปรแกรม microcredit ทักษะการต่อสู้จากภัยพิบัติของพวกเขาจะไม่สามารถรอดพ้น จากอุทกภัยครั้งใหญ่และภัยพิบัติในท้องถิ่นอื่น ๆ พวกเขาอาจถูกระดมทุนที่เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับ ภัยพิบัติครั้งใหญ่ที่สุด NGOs สามารถจัดทำคู่มือภัยพิบัติ และระเบียบแบบแผน เพื่อเตรียมความพร้อม เกี่ยวกับสิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำ ทำอย่างไรจึงจะทนต่อภัยพิบัตินี้ด้วยวินัยและความกล้าหาญ วิธีที่พวกเขา สามารถทำงานร่วมกันได้ โดยไม่ต้องประชุมรายสัปดาห์ วิธีการรวมพลังกับผู้อื่น เพื่อปกป้องครอบครัว และหมู่บ้าน โชคดีที่ความแข็งแกร่งทางการเงินและองค์กรของพวกเขาจะเป็นประโยชน์อย่างมาก พวกเขา สามารถเป็นตัวอย่างในชุมชน เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นอยู่บ้านอย่างต่อเนื่อง และเป็นผู้นำทางสังคมในการ ดูแลคนชรา และผู้อ่อนแอในชุมชน

มีสถาบันรัฐบาล ภาคเอกชน และสังคม หลายแห่งในประเทศ ที่มีเจ้าหน้าที่ภาคสนามจำนวนมาก ในชุมชนและเมืองต่าง ๆ ทุกองค์กรสามารถระดมพนักงานเพื่อต่อสู้กับภัยพิบัตินี้ ทุกองค์กรไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐหรือเอกชน จะต้องจัดทำกลยุทธ์การต่อสู้อย่างรวดเร็ว และฝึกอบรมพนักงานให้รับผิดชอบต่อพื้นที่ ที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาต้องรู้ว่า ความรับผิดชอบของพวกเขาคือใคร ได้รับความช่วยเหลือจากใคร

คำถามที่ไม่มีคำตอบ ที่จะต้องมีคำตอบในไม่ช้า

ระหว่างนี้ ผมกำลังค้นหาคำตอบสำหรับคำถามมากมายเหล่านี้:

- จะเกิดอะไรขึ้นกับผู้คนที่ใช้ชีวิตแบบปากต่อปากในช่วงภัยพิบัติ
- คนทั่วไปของประเทศจะอยู่รอดได้อย่างไร
- หลังจากภัยพิบัติจะมีชีวิตแบบใด รอคอยผู้คนหลังจากผ่านประสบการณ์นี้ พวกเขาจะเริ่มที่ไหน
- โครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกอาจล่มสลาย มันเริ่มทำงานอีกครั้งได้อย่างไร
- ใช้เวลานานแค่ไหนในการทำให้เศรษฐกิจของโลกและบังคลาเทศกลับมาดีดังเดิม
- โลกหลังเหตุการณ์ไวรัสโคโรนาจะเป็นอย่างไร มีแนวโน้มมากที่สุดที่โลกจะเหมือนเกิดใหม่ โลกเกิดใหม่อาจดูไม่เหมือนโลกที่เรา รู้จักตอนนี้ มันแปลกที่คิดว่าเราจะต้องเผชิญกับโลกที่ ไม่คุ้นเคยภายใน 1 ปี ผู้คนจะเปลี่ยนแปลง สถาบันต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญที่สุด ความคิดของโลกจะเปลี่ยนไป
- อสุรแห่งไวรัสโคโรนาออกมาจากขวด สัตว์ประหลาดตัวนี้จะกินทั่วโลกหรือไม่ โลกสามารถ ให้ปีศาจตัวนี้กลับมาอยู่ในขวดได้อย่างสมบูรณ์อีกครั้งหรือไม่ มันจะเป็นโลกแบบไหนสำหรับเรา
- บังคลาเทศจะเป็นเช่นไรสำหรับเรา

ที่มา :

Yunus Centre, Dhaka, Bangladesh. (2020). Corona Pandemic: Time Is Running Out Fast. <https://yunus-thailand.org>